

обърне къмъ папата въ Римъ и да поиска добри християнски закони и честни свещеници. За целъта българскиятъ князь изпратилъ трима главни боляри. Папата ги посрещналъ добре. Първиятъ боляринъ Петъръ извадилъ отъ пазва едно писмо и го подалъ на папскитъ съветници. Въ това писмо били наредени 106 въпроса, съ които Борисъ искалъ да му се разясни закона за християнската вѣра. Ето нѣколко отъ тѣзи въпроса: Може ли мжжъ да има две жени? Отговоръ — не. Кога да цѣлуваме кръста? — Всѣкога, когато сте чисти. Какво да правимъ съ войникъ, който избѣгне въ бой? — Накажете го по закона. Какво да правимъ съ онзи, който убива родителитъ си? — Ако е извършилъ това въ болестъ, или отъ незнание, накарайте го да се разкае. Ние влизаме въ бой, като носимъ знаме конска опашка. — Добре ли е? — Не! Носете кръстъ. Можемъ ли да се лѣкуваме съ свети камъне, както въ старо време? — Не, откажете се отъ лъжливия камъкъ. Можемъ ли да имаме нашъ, български архиепископъ? — Папата отговорилъ: Ще пратя мои хора да изпитатъ работата. Българитъ добавили: Дайте ни чиста вѣра, която нѣма ни петна, ни бръчки. — Папата обещалъ да изпълни волята на Бориса. Изпратилъ въ България двама свои владци — католици и много свещеници.

Католишкитъ владци, свещеници и учители дошли въ България презъ 866 година. Борисъ се зарадвалъ, че сега ще получи истинска вѣра и честни свещеници.

Католицитъ въ България

Борисъ заповѣдалъ на гръцкитъ владци, свещеници, калугери и всички лъжеучители да напустнатъ България и да взематъ съ себе си лъжливитъ нѣща, които били донесли. Това станало. Четири години католицитъ стояли въ България. Тѣ зидали църкви, учили народа, раздавали книги, кръщавали, вѣнчавали, опѣвали все по латински езикъ. Народътъ нищо не раз-